

MIDNATTSROPET

MARANATA! - Du vår Herre kom! (1 Kor 16:22)

Vi har ett hopp!

Då ska Herren själv komma ner från himlen, och de som har dött i Kristus ska uppstå först. Därefter ska vi som lever och är kvar ryckas upp bland skyar tillsammans med dem för att möta Herren (1 Tess 4:16).

Låt oss gå ut med evangelium!

*"Församlingen
är som ett
bultande hjärta
där i Palavé."*

Missionsrapport av Emma Boman, sid 2-3

Låt oss gå ut med evangelium!

Församlingen är som ett bultande hjärta där i Palavé. Nästan alla som kommer på möte har något att dela med sig av eller har en sång de vill sjunga, på antingen spanska, kreol eller franska.

Missionsrapport i text och foto av Emma Boman

Tänk dig att komma från Sverige, vårt kalla land långt uppe i norr, med oändliga barrskogar, ganska stressade och i allmänt sett reserverade människor som strävar efter en karriär, rikedom och demokratisk frihet, till att komma till en ö i Karibien. Det är runt 30°C varmt vintertid, kolibrier flyger runt vajande palmer och trafiken är rent ut sagt kaotisk. Människorna är utåtriktade och skillnaden mellan rik och fattig är stor.

Jag, tillsammans med Jakob Hafsaahl, fick möjligheten att i tre veckors tid besöka Maranataförsamlingens missionsarbete i Dominikanska republiken.

Som uppvuxen i församlingen har jag i princip alltid fått höra om arbetet i "Santo", som vi brukar kalla det. Jag älskade när vi hade missionsmöten, och det bästa var när de visade bilder i projektorn. Tänk att få besöka platserna de hela tiden pratade om; Palavé, Las Palmas, La Cañada och Guajimía. Tänk att få träffa alla människor där borta; pelarna i församlingsarbetet, som Clotilde, Esther och Doris, för att nämna några.

Efter en lång resa över At-

lanten, kom vi äntligen fram till en liten flygplats i norra delen av landet. Vi stod i långa köer till visumkontroll och passkontroll, och när vi till slut hade hämtat våra väskor eskorterades vi ut till våra väntande vänner. Nu återstod endast fyra timmars bilresa på vägar över bergskedjor och genom ris- och bananodlingar, till en liten by utanför huvudstaden Santo Domingo.

Församlingen äger en tomt i Batey Palavé, där syskonen har byggt upp möteslokal, matsal till frukostserveringen, klassrum, som också används till läkarmottagning, och även bostäder till missionärerna.

Arbetet där ute handlar dels om möten och frukostservering, men varje dag händer det något nytt. Det är allt från problem med vattenpumpen och slutförda bilar, till begravningar och broderikurser. Frukostserveringen har gett möjlighet till ca 139 barn, som bor runt om i Palavé, att få en bra start på dagen genom att få något i magen. Det kan exempelvis vara bröd med kokt ägg och majonnäs, flingor och mjölk eller varm choklad. Barnen kommer mellan sju och åtta

Emmas kamera väckte intresse (foto Jakob Hafsaahl).

Några av barnen i Palavé.

på morgonen, fem dagar i veckan. Innan de går in tvättar de av händerna i en balja och säger sitt personliga nummer till frukostvakten som bockar av dem på en lista. De får en

färdigupplagd frukost och sitter lugnt (inte alltid) i matsalen och äter innan de går iväg för att börja dagen.

Varje vecka är det flera olika möten och samlingar i Palavé

och Las Palmas. Barnmöten, bönemöten, bibelstudier och väckelsemöten, och även broderikurser. Sedan har också en grupp ungdomar börjat samlas tillsammans med Berno Vidén för att studera och lära sig mer om Bibeln.

Första dagen vi var där skulle vi ha barnmöte hemma hos en kvinna som heter Soila. Soila bor med sina tre barn i ett hus som församlingen byggde åt henne för några år sedan. Hon kommer från en haitisk familj och har länge arbetat tillsammans med oss, bland annat med frukostserveringen.

En presenning rullades ut på bakgården och glada barn sprang kors och tvärs och lekte lekar och sjöng innan mötet började. Ilennia Vidén berättade för dem om när Jesus döptes, med hjälp av en enkel barnbibel och en flanellograf. De bad och sjöng flera sånger innan de slutade, och de fick skuttande gå hem med ett litet paket kakor i handen.

Missionen har alltid fokuserat mycket på just barnen. De flesta lever i en svår tillvaro i slummen, där droger och liknande är väldigt lättillgängligt. Barnen växer fort upp och blir egna individer, men om ett litet frö har blivit sått i deras hjärtan kan de förhoppningsvis bära med sig det och låta det växa inom dem, så att de kan lära känna Jesus.

Under den första tiden blev vi starkt medvetna om den stora nöden hos människor och de många problem de måste leva med. På väg hem från barnmötet hos Soila fick vi hälsa på en haitisk flicka på nio år. Hon var ungefär en meter lång på grund av att hennes ben började växa snabbt när hon var

liten. Med tiden blev det värre och hon fick till slut svårt att gå. Flickan kunde endast det haitiska språket kreol och just då hade hon inte möjlighet att gå i skolan.

Någon dag senare fick vi veta att en grannfamilj hade mist sin far, som länge varit sjuk och legat på sjukhus. Vi gick med och hälsade på dem under kvällen och folk från hela byn var där för att delta i familjens sorg. Änkan bad oss att sjunga något där vi satt, i ett rum iordningställt för kistan som skulle hem dagen därpå. Vi sjöng några sånger och bad tillsammans en stund innan vi kramade om henne och gick ut.

Vi var även i La Cañada och Guajimía, som ligger i Las Palmas. Det är ett slumområde där Ilennias mormor Clothilde bor. De berättade för mig vilken Guds tjänarinna hon är, och i hennes lilla kök har det hållits många, många möten. Husen i de här områdena är byggda på stupande sluttningar, på och över varandra i ett organiserat kaos, och jag, som är en vanlig svensk, har aldrig sett något liknande!

En dag i veckan var vi där och hade barnmöte och broderikurs utanför Clothildes knallorangea hus, på en liten cementplatta.

Församlingen är som ett bultande hjärta där i Palavé. Nästan alla som kommer på möte har något att dela med sig av eller har en sång de vill sjunga, på antingen spanska, kreol eller franska. Det är inte många som kan hålla rätt ton och rätt dur när de sjunger, men de sjunger inte för att de vill visa upp sig själva, utan de sjunger för att de vill lovprisa Herren av hela sitt hjärta. Då tror jag himlen jublar av glädje! Även om det var svårt

I brist på bord kan man måla mot en vägg.

Vy över La Cañada och Guajimía.

för mig att hänga med i de spanska sångerna när ingen sjunger rätt melodi! De är fattiga, men de har ändå allt de behöver – Jesus.

Det finns säkert många fler saker jag skulle kunna berätta om, men jag ska inte fortsätta.

Jag vill ändå säga att jag är otroligt tacksam över att jag fick besöka missionsarbetet i ”Santo”, det betydde mycket för mig personligen och det har gett mig många nya perspektiv. Jag kommer aldrig glömma den här tiden och jag hoppas på att få återvända snart igen!

Jesus kommer snart! Låt oss öppna våra ögon för nöden omkring oss och låt oss gå ut med evangelium! Låt oss få bli ljus i denna mörka tid och visa människor vägen hem till vår Herre.

- Ja, jag räknar allt som förlust, för jag har funnit det som är långt mer värt: kunskapen om Kristus Jesus, min Herre. För hans skull har jag förlorat allt och räknar det som skräp, för att vinna Kristus och bli funnen i honom – inte med min egen rättfärdighet, den som kommer av lagen, utan med den som kommer genom tron på Kristus, rättfärdigheten från Gud genom tron (Fil 3:8-9). ■

Stöd missionen i Dominikanska republiken och Haiti

PG 44 10 05 - 6

MIDNATTSROPET

REDAKTION

Berno Vidén

berno.viden@midnattsropet.se (ansvarig utgivare)

Stina Fridolfsson

stina.fridolfsson@midnattsropet.se

Emanuel Johansson

emanuel.johansson@midnattsropet.se

Hemsida:

www.midnattsropet.se

E-post:

info@midnattsropet.se

TRYCK

BMC Tryck & Förlag,

Bromma 2016

ISSN 1653-5871

© MIDNATTSROPET

För tillstånd att använda material, kontakta redaktionen.

**MARANATA-
FÖRSAMLINGEN I
STOCKHOLM**

BESÖKSADRESS:

Bällstavägen 100, Bromma
Maranataförsamlingens plusgiro: 44 10 05-6**Hemsida:**

www.maranata.se

E-post:

info@maranata.se

**BÄLLSTA
MEDIACENTER****Hemsida:**

www.maranata.se

(Media)

E-post:

bmc@maranata.se

SPRIDES FRITT!

Gåvor till Midnattsropet och litteraturmissionen:
Plusgiro 495 46 24-5,
Bällsta Mediacenter.

Meddelande om adressändring sker skriftligt till tidningen.

GEMENSAM POSTADRESS

Box 20134,

161 02 Bromma

Telefon: 08-98 56 83

Telefax: 08-98 21 39

Vi som lever kvar då Jesus kommer

Text: Bernardo Vidén**Att Jesu tillkommelse är nära
förestående är ett budskap
som alltid behöver ha en
central plats i varje kristen
församlings liv. Annars är****risken stor att församlingen förvandlas till en
traditionell kyrka med inövade program och
ritualer.**

I det här numret av Midnattsropet publicerar vi flera texter med tillkommelsen i fokus, skrivna utifrån olika vinklar och synsätt. En stor hemlighet för att bevaras i ett sant och ständigt inspirerande förhållande till Jesu tillkommelse, är att i vardagen leva med ropet: Maranata - Kom, Herre Jesus!

För en tid sedan uttalade en reporter med viss skepsis sin förundran över maranatarörelsen: "Hur är det möjligt att en rörelse kan överleva med ett ständigt fokus på en enda sak; att Jesus ska komma tillbaka?" Reportern i fråga arbetade för en av landets större medier och hade många års erfarenhet av att bevaka olika samfund. Han hade sett som en vanlig utveckling att en väckelserörelse efter en tid anpassas politiskt, ekonomiskt och kulturellt till det omgivande samhället; att en församlings tidiga principer vanligtvis byts ut mot en mer inomvärldslig ideologi; att organism blir organisation.

Att ha Jesu snara tillkommelse som ledstjärna i församlingslivet är dock inget nytt. Nya testamentet påminner gång på gång om hur kort tiden är och uppmanar församlingen att alltid vara redo. Jesus själv sa vid flera tillfällen att han kommer snart, och det måste väga tyngst. Petrus bemötte människor som drevs av sina världsliga begär till att håna budskapet om tillkommelsen: "Hur går det med löftet om hans återkomst?" (2 Pet 3:4) I samma brev påminde han om att vi lever i den yttersta tiden. Johannes utropar i sitt brev: "Kära barn, den sista tiden är här" (1 Joh 3:18).

Paulus var inte fel ute då han i sina brev inkluderade sig själv som en av dem som skulle få vara med om uppräckelsen. Han levde med det korta perspektivet:

- När en befällning ljuder, en ärkeängels röst och en Guds basun, då ska Herren själv komma ner från himlen, och de som har dött i Kristus ska uppstå först. Därefter ska vi som lever och är kvar ryckas

upp bland skyar tillsammans med dem för att möta Herren i rymden (1 Tess 4:16-17).

- Se, jag säger er en hemlighet: Vi ska inte alla insomna, men vi ska alla förvandlas, i ett nu, på ett ögonblick, vid den sista basunens ljud. Basunen ska ljuda och de döda ska uppstå odödliga, och vi ska förvandlas (1 Kor 15:51-52).

På internet debatteras i olika forum flitigt tider och stunder för tillkommelsen blandat med påståenden om att Paulus och apostlarna var felinformerade, att de hade felaktiga källor då de menade att Jesus skulle komma snart. Men faktum är att apostlarnas huvudsakliga källa till inspiration och förväntan var närheten till Herren Jesus själv, han som är det av Gud inspirerade Ordet.

Nya testamentets budskap är i koncentrat ett enda stort crescendo som utropar: Maranata - Kom Herre Jesus! Det finns inte en rad där som säger att tillkommelsen är avlägsen. Tvärtom påminns läsarna gång på gång om att tiden är kort. Bibelns sista bok både inleds och avslutas med påminnelsen om att Jesus kommer:

- Salig är den som läser upp och saliga de som lyssnar till profetians ord och tar vara på det som står skrivet i den, för tiden är nära (Upp 1:3).

- Försegla inte profetians ord i denna bok, för tiden är nära (Upp 22:10).

Tidstecken finns det gott om. Händelser som främst Jesus talade om är idag mycket vanliga. Det finns ingen tid som vår med så mycket global ondska, ångest och förtvivlan som drabbat världen. På alla plan ser vi hur jorden bokstavligen brister. Vetenskapsmän och forskare förutser jordens undergång orsakat av klimatpåverkan. Samtidigt eskalerar krig och terror världen över, med speciellt fokus på områden kring Israel.

Jesus sa:

- Tecken ska visa sig i solen och månen och stjärnorna, och på jorden ska folken gripas av ångest och stå rädlösa vid havets och vågornas dån. Människor ska tappa andan av skräck i väntan på det som ska drabba världen, för himlens makter ska skakas. Då ska man se Människosonen komma i ett moln med stor makt och härlighet. Men när det här börjar hända, så räta på er och lyft era huvuden, för er befrielse närmar sig (Luk 21:25-28).

Det finns en anledning till att församlingen fortfarande är kvar på jorden. Vi har ett uppdrag att fullfölja, att idag förmedla frälsningens budskap till varje människa på denna jord. I morgon kan det vara försent.

Den bortglömda PARUSIN

Utdrag ur ledare av Arne Imsen
från Midnattsropet nr 6 1998

För några år sedan fanns i vårt land ett antal massmedier som förde fram budskapet om Jesu tillkommelse. Dessutom fanns bortåt 600 pingstförsamlingar. Oftast hade de mycket brinnande predikanter som ständigt återkom till ämnet Jesu snara tillkommelse. Runt om i vårt land fanns alltså en kontinuerlig förkunnelse om eskatologiska frågor. Det målades och beskrevs vad som skulle ske i samband med Jesu tillkommelse. Det apokalyptiska skeendet uppmärksammades och förklarades. Man hade helt klart för sig att församlingens primära uppgift var att genom ständig mission och evangelisation verka för att skaran blev fulltalig och därigenom påskynda Jesu tillkommelse. Det var enfaldig, men ursprunglig och äkta hängivenhet. Det var detta som i rumsrena kyrkliga miljöer nedlåtande definierades såsom obskuran-tism och fanatisk sektarism.

År 1912 var temat för det nystartade Fildelfiaförlagets första bok, sammansatt av några seriepredikningar: Jesus Kommer. Fyra år senare började utgivningen av Evangelii Härold, tidning för andlig väckelse och fri mission:

Om vi tar bort hoppet går evighetsperspektivet förlorat. Vad hjälper tro och kärlek, om vi inte har hopp?

- Vår önskan är att till vår blivande läsekrets få frambära det gamla, ursprungliga frälsningsbudskapet om rening från all synd, om Andens dop och gåvor, om Jesus som kroppens läkare och om hans snara tillkommelse, samt om den dom, som väntar de själar, som förkasta honom.

Så smalspårigt och ensidigt anmälades tidningen men knöt i verkligheten an till en sedan urkristendomen andlig succession, vars fenomen känns igen under det motsägelsefulla begrepps-paret ”den eskatologiska paradoxen”. I ett kortare eller något längre perspektiv slås det fast utan minsta tvivel: Jesus kommer snart!

Det uppfattades av samtidens kristenhet såsom fränstötande extremism utan förankring i klassisk teologi. Det

är emellertid ett väckelserop till alla, ty tiden är för alla mycket kort och ytterst begränsad, mätt med rätt mått.

Svaret på de djupare liggande livsfrågorna finns hos Jesus och blir vår erfarenhet genom hoppet, som är dyrbart, levande, saligt och förblivande.

Om detta på något sätt fördunklas, då finns det ingen tröst för någon, och då är vi de mest ömkansvärda av alla människor, och bör för sanningens skull, i ärlighetens namn, byta religion och möjligen istället dyrka denna tidsålders gud med hans djupheter, mystik och förfalskade härlighet.

Den helige Ande gör Jesu tillkommelse levande och omedelbar, eftersom en dag blir som tusen år och tusen år som en dag

i Andens rike och den kristnes erfarenhet. Där Anden är Herre är frihet, härlighet och oändlighet.

Om vi tar bort hoppet går evighetsperspektivet förlorat. Vad hjälper tro och kärlek, om vi inte har hopp?

Det är som att rasera ett av de tre bärande fundament som för församlings- och gudstjänstliv förklaras bli bestående då allt styckverk har nått sitt slut.

Hoppet är själens ankare innanför förlåten i den himmelska världen. Genom hoppet har tanke, känsla och vilja fått fäste i den eviga världen, varifrån vi ock väntar vår Herre och Frälsare.

Karismatiska utfästelser och uttelselser utan denna förankring och detta perspektiv, leder till new age-besläktad nyandlighet utan tidlig försoning och evig salighet.

Hur länge vi än får vara här, är tiden synnerligen kort och livet kan sluta blixtnabbt, varför ropet till var och en är aktuellt och angeläget: Var redo, ty snart är vår tid avslutad.

När vi går ur tiden, oberoende av när och hur det sker, då hämtar han oss och för oss genom dödsskuggans dal, skyddade och tröstade av hans käpp och hans stav och han ska åter föra oss till den eviga vilans boningar där vi ska bo evinnerligen.

Genom tron är Jesus här hos oss i tiden. I hoppet är vi införsatta med honom i den himmelska världen och genom Kärleken förverkligar vi nådesuppdraget under det att vi bidar efter och älskar hans tillkommelse. Den man älskar talar man om, sjunger man om, avskiljer sig för, söker sig till och lever för. Det är inte en programpunkt, en doktrin eller en kyrklig tradition. Det är en natur, en livsstil och en passion, varför parusin - hans närvaro - hans tillkommelse och församlingens uppräckelse egentligen är en teknikalitet, den gudomliga ramen för ett blixtnabbt inre skeende, förvandlingen.

Vi ska följaktligen antingen tas bort - gå förlorade eller tas upp - evakueras till befrielse. Men därmed är inte tillkommelsen avslutad. Den har flera akter. Den angår hela mänskligheten, eftersom Gud har insatt sin konung och gjort sin Son till både Herre och Messias.

Han ska döma levande och döda och alla ska sist och slutligen bekänna, Gud Fadern till ära, att Jesus är Herre.

Det är inte en programpunkt, en doktrin eller en kyrklig tradition. Det är en natur, en livsstil och en passion, varför parusin - hans närvaro - hans tillkommelse och församlingens uppräckelse egentligen är en teknikalitet, den gudomliga ramen för ett blixtnabbt inre skeende, förvandlingen.

Riket ska upprättas och som ett resultat av upprättelsen blir nya himlar och en ny jord proklamerad och frambringad. Där förkunnelsen om Jesu tillkommelse av en eller annan anledning tystnat, är allt förändrat, eftersom frälsnings- och framtidshoppet inte kan ersättas med tidens alla hoppingivande prognoser och förhoppningsfulla drömmar.

Församlingen är instängd i tiden. Det är dock inte särskilt långt tillbaka i tiden då talet om himlen faktiskt var levande. På några decennier har situationen i detta avseende förändrats till oigenkännlighet. Det verkar som om människor inte längre mäktar med att höja sig över tillvarons existentiella frågor: Vad ska vi äta, vad ska vi dricka? Vad ska vi kläda oss med? Hur ska vi roa oss?

De materialistiska problemen är ju egentligen kroppskultur: Må bra, ha det bra och kämpa för höjd standard och bättre levnadsvillkor. Som om vi genom våra religiösa ansträngningar skulle kunna skapa ett inomvärldsligt paradiset!

Det fanns en stor och mäktig front som verkligen kämpade för att bevara den tro som en gång för alla var överlämnad åt de heliga och som icke var förhandlings- eller anpassningsbar, med Jesu Kristi kors som gränsskiljande maktfaktor. Denna förkunnelse slog igenom på många sätt

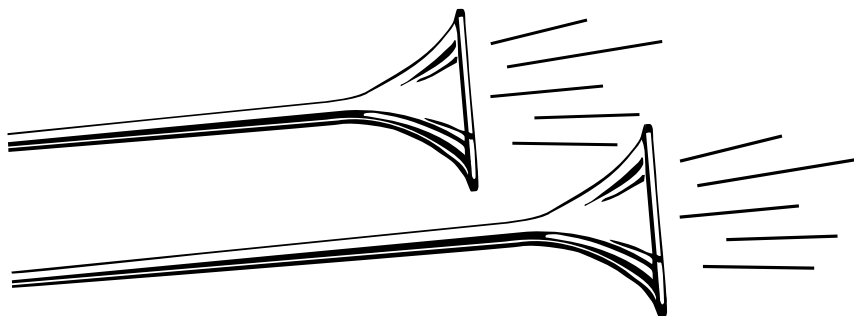
i vårt land. Hundratals fria församlingar, tusentals väckelsepredikanter, veckotidningar, böcker, hundratals eskatologiska böcker, program och väckelsemöten runt om i hela vårt land genomsyrades av detta budskap. Vilken kontinuitet och intakt front med väckelsekristen stridsmoral och offensiv prägel; en andlig maktfaktor vars inflytande var enormt. Och plötsligt är alltsammans försvunnet, som om det aldrig existerat! Som efter en jordbävning som totalt förändrat den religiösa topografin i vårt land.

Förkunnelsen om Jesu tillkommelse är en kulturprotest och en total uppgörelse med världens alla gudsfientliga makter och herravälden med religiösa eller hedniska attribut. Om det är sant, måste det givetvis framgå av kristen tro, förkunnelse, livsstil och verksamhet.

Förkunnelsen om Jesu återkomst innebär en total uppgörelse med allt. Livet upphör inte i och med den biologiska döden. Det står i Skriften att Gud gjort Herren Jesus Kristus till domare.

Han ska döma levande och döda, som det sägs i den kristna trosbekännelsen. Om det verkligen är sant, så måste det komma fram i den kristna förkunnelsen. ■

Maranatha!

Författaren Johannes De Heer ger här en bra beskrivning av uttrycket "Maranata". Artikeln publicerades i Bibliskt månadshäfte år 1930. Vi förstår att utropet inte endast kan omfattas av en akademisk ordförklaring. Ganska snart drabbar ordet ens eget liv och frågan blir istället vad dess innehåll betyder för oss. En väckande apell från tidigt 1900-tal, eller hellre, från församlingens första tid. Maranata - kom Herre Jesus!

"Maranatha" är ett arameiskt eller syriskt ord. Arameiskan var som bekant Kristi och Hans apostlars modersmål. Angående den egentliga och ursprungliga betydelsen av ordet "Maranatha" vill jag anföra, vad dominee (Holländsk titel på en protestantisk präst eller predikant) L. H. H. Bähler meddelat mig vid ett samtal om detta ord och dess betydelse.

Hans förklaring synes mig värd att beakta. Den lyder som följer: "Mer än en gång har jag känt mig uppfordrad att framhålla att ordet icke bör uppfattas såsom "Maranatha" - vår Herre kommer, såsom det även uppgives i bibelöversättningarna, utan det borde fastmer läsas: 'Marana-tha! ' ett förväntansfullt rop, som betyder: Vår Herre, kom!

"Om någon icke har Herren Jesus Kristus kär, han vare förbannad! Maranatha" 1 Kor. 16:22.

I den gamla syriskan eller arameiskan betyder 'Marana' 'vår Herre', och 'tha' betyder: 'kom! '. Således ett utrop av hopp och längtan, alldeles som det hebreiska 'hosianna!' = 'giv lycka!' eller 'hjälp oss', d.v.s. från våra fiender.

'Marana' är ett syriskt dialektord från Palestina. Hos de syriska kristna hade det sista a:et fallit bort så att de sade: 'maran' i stället för "marana" (=vår Herre'). Och då de icke förstodo, att detta en gång

varit 'maarana', fördes detta "a" över till följande ord, och så blev imperativet (befallnings- eller önskeformen) 'tha' till ett presens (närvarande tid): 'atha'. Och de latinska och grekiska kyrkofäderna ha här vidlag följt efter utan vidare. Och så har den oriktiga tolkningen överallt fått fotfäste. Egentligen betyder 'atha': 'Han har kommit', vilket kan vara ett profetiskt uttryck för: 'Han kommer', men detta verkar föga sannolikt."

Så långt dominee Bähler. Vad mig beträffar, så håller jag före, att denna dubbla betydelse, om Herren eljest tillstodjer det, kan bibehållas och vara av värde, så att vi i 'Maranatha' kunna på samma gång se ett trösteord och en åkallan.

Ordet förekommer blott en gång i bibeln, nämligen i 1 Kor. 16:22. Men detta betyder icke, att ordets innebörd skulle förekomma blott en enda gång i bibeln. Tvärtom! Sanningen om Herrens återkomst går igenom hela bibeln såsom en kedja med sinsemellan oupplösligt förenade länkar. "I bokrullen" står det skrivet därom.

"Maranatha" var de första kristnas lösenord, såsom vi finna bekräftat av Stuttgartbibeln och av fackmän på det kyrkohistoriska området. Det var ett vaktord på de första kristnas samlingsplatser; igenkänningsordet då man mötte varandra på vägen, och ett viskningsord

då man i osäkra fall ville ha visshet om huruvida man framför sig hade en kristen eller en hedning. Denna maranatha-förväntan var sålunda levande hos de första kristna, så att ordet "maranatha" för dem var liksom ett livsmotto, alldeles såsom minnet av uttåget ur Egypten hade blivit ett ordspråk bland israeliterna.

Det är nog i många hänseenden stor orsak till förundran, då vi jämföra de första århundradenas kristendom med våra dagars, men den mest slående olikheten är väl den, att de kristna i våra dagar i allmänhet synas ha förgätit betydelsen av "Maranatha". Och detta trots det faktum, att det i hela bokrullen, från Första Mosebok till Uppenbarelseboken beständigt möter oss. Ensamt i Nya Testamentet talas det icke mindre än 319 gånger om Herrens återkomst, vare sig man nu återger maranatha-budskapet med "Herren kommer" eller "Amen, kom Herre!"

Och vad den dubbla betydelsen av ordet beträffar, så synes det mig vara något som Herren har tillstatt, för att ordet "Maranatha" på detta sätt skall kunna vara såsom en växelsång mellan Kristus och Hans församling, och denna växelsång återfinnes i Herrens uppmuntande trösteord: "Se jag kommer snart!" och i det gensvar därpå, som klingar i de kristtrognas hjärtan:

"Amen, kom Herre Jesus!" ■

Najib Elkalifi:

- Gud verkar

Intervju: Stina Fridolfsson

Najib Elkalifi är ursprungligen från Marocko, men kom som ung till Sverige 1973. Han kom till Maranataförsamlingen, och tog emot Jesus Kristus som sin frälsare. Det var en period då flera andra araber kom till församlingen, och Najib fick vara med och vinna dem för Jesus. Najib beskriver själv den tiden så här:

-Jesus talar i bibeln om en kvinna som hade tappat ett av de tio mynt hon hade; ett av de mynt hon förvarade inför sitt bröllop. Den glädje hon kände när hon hittade myntet, den kände jag då jag funnit Jesus till frälsning. Jag var ofta ute, och så fort jag mötte någon som talade arabiska, berättade jag för dem vad jag fått, vad jag hade mött.

-Jag var ju med när vi från församlingen var ute och vittnade, och har mött många jag kommer ihåg. Speciellt människor från Nordafrika – minst tio, som faktiskt kom

till tro på Jesus, och blev döpta i församlingen. Det var en underbar tid som Gud hade berett.

Du har ju fortfarande den där iveren att vittna om Jesus!?

-Amen! När en människa har kommit till tro, får han gåvan; det är liksom inbakat i trons gåva att man ska arbeta för Herren.

-Jag minns att det var en underbar tid då jag körde buss. Då hade jag alltid med mig traktater. Jag måste alltid göra något för Jesus. Jag kunde inte

Najib vittnar om sin tro.

gå och lägga mig utan att jag visste att jag gjort något för Jesus.

Du har ju också haft tillfällen att åka tillbaka till ditt hemland och ha kontakt med troende där som ju egentligen har det ganska svårt. De bedriver i det närmaste underjordisk verksamhet, har jag förstått.

-Som troende, boende i Sverige, är det inte så lätt att komma i kontakt med de troende i Marocko. De har hemliga möten i hemmen. Grannarna får absolut inte veta att det här är marockaner som kommit till tro och samlas och ber till Herren Jesus Kristus.

Det tog litet tid för mig att lära känna några kristna när jag åkte till Marocko. Men tack och lov så kom jag så småningom i kontakt med trossyskon. Det var till stor välsignelse; både för mig och dem. På det sättet fick jag lära

känna en broder som heter Monir och bor i Malaga. Jag fick en inbjudan att komma och besöka den arabiska församling i Malaga där han är engagerad. Jag fick tillfälle i höstas att besöka dem.

Broder Monir var alltså från Marocko?

-Ja, han hade kommit till tro där, men blev tvungen att flytta till Malaga för sin tros skull. Det är flera som lämnat Marocko på grund av sin tro. De ville tjäna Herren, de ville träffa människor, vittna och göra något för Herren. De blev så förföljda, och flera av dem har flyttat till Malaga. Där i Malaga finns en grupp araber från olika länder – Egypten, Marocko, Syrien – de samlas och har möten på arabiska. Det är underbart att se vilket verk som Gud gör. Jag har en syster som bor i Malaga. Hon fick faktiskt kontakt med den här kristna gruppen, och blev så glad. Det är ett bönesvar

Najib hjälper ofta till med olika saker i storfamiljen på Bällsta.

hela tiden!

för mig. Jag har så många år bett för min släkt att de ska komma till tro på Jesus. Gud svarar på sitt sätt!

-I Malaga har de radiosändningar på arabiska över hela Nordafrika. De sänder även på berberska; ett språk som talas i Nordafrika av urbefolkningen berber. Man har nu översatt bibeln till deras språk. Det är underbart att fritt kunna samlas och be till Jesus, vår Frälsare, och kunna vittna för människor. Dela ut traktater till människor som bor där. Det är väldigt många nordafrikaner, särskilt från Marocko, som bor och arbetar i Malaga. De trivs där, och Gud verkar ibland dem. Jag var så glad att jag fick besöka den här lilla församlingen.

I Malaga kan man verka fritt, Spanien är ju ett kristet, katolskt land. Där finns frihet att ha möten och besöka varandra. Det är som jag har önskat att vi skulle ha det i våra länder i Nordafrika.

Ja, där är väl inte många platser man vågar samlas på ett sådant sätt?

-Nej, och därför är det väldigt bra att man kan ha radiosändningar som når befolkningen där. Jag har själv varit ute och delat mina arabiska traktater i Malaga. Där fick jag kontakt med marockaner. De tackade och tog emot. Det är en början – de får veta att det finns en Jesus. Att det finns någonting annat än den tradition man ärvt från slakten. Det man är uppvuxen med; det man fått

i sig från modersmjölken – islam. Det finns något annat! Det är Guds verk att öppna ögonen för dessa människor, så att de får veta att det finns något annat.

Najib blir allt ivrigare i sin beskrivning av den situation muslimer lever i:

-Man är så bunden och sitter fast i sin tradition. Det är fadern i hemmet som bestämmer. Om man gör fel eller rätt – han har alltid sista ordet. Ingen annan i slakten får säga emot. Man har islam med sina regler som man ska följa, fastän det är helt felaktigt. Man tror blindt på det och får inte diskutera vad sharia-lagarna; islams skrifter säger. Man måste acceptera och böja sig utan att ställa frågor. Och därför kan inte människor utveckla sitt medvetande. Man får inte ta reda på vad livet är för något; vad ljuset är, vem Gud är och vad han har gjort. Det gör att man blir blind. Du har ögon, men kan inte se! Eller du har fått en kropp som du känner, men du vet inte vad det är du känner. Man lever i en omedvetenhet, så man inte heller vågar ställa frågor till dem som bestämmer.

Och imamerna bestämmer?

-Ja, imamerna bestämmer. Och det gör att människorna blir aggressiva – de blir lätt irriterade, de ifrågasätter inte. För ifrågasättande kommer från förståndet. I Bibeln läser vi att från förståndet får vi lära

känna hur man lever i frid och får tålamod. Men när man inte får använda sitt förstånd att ställa frågor, så kan man inte i hjärtat uppleva vad som är rätt och sant. Då man inte får ställa frågor lever man i mörker.

-Man matar människorna med Koranen. Och för en muslim så finns inget annat.

dela ut traktater om Jesus?

-Där måste man verkligen vara försiktig. Där finns ju alltid sådana som har en väldigt makt, i och med att de kan mycket i Koranen utantill. De har stor makt inför människorna och är väldigt respekterade. De provocerar fram förföljelser mot dem som kommer

Under ett torgmöte på Rinkeby torg vittnar Najib.

De säger: Det är bara vi muslimer som kommer till himlen! Och judarna är kofar – fiender till Gud. En del tar till vapen för att tvinga människor att komma till islam. Det finns en felaktig iver att tvinga människor att bli muslimer.

Gud verkar aldrig på det sättet. Han skapade Adam med fri vilja. Människan får tjäna Gud om hon vill.

När du besöker Marocko, kan du ju inte gå fritt omkring och tala om Gud och

till tro på Jesus. Men Gud är större och mäktigare än alla. Han verkar i det fördolda. Det är ingen som kan tala om hur många marockaner som kommer till tro på Jesus.

Kanske många lyssnar på radioprogrammen som sänds?

-Precis! Nu har befolkningen i Nordafrika vaknat! Ungdomarna börjar ställa naturliga frågor, som tillhör livet. Och det finns radioprogram med budskap på arabiska som

sänds från Malaga och olika platser, och man kan lyssna. Det finns också internet: – youtube, facebook – många möjligheter att ta reda på sanningen om Jesus Kristus. Om man är ärlig. Vi lever i en revolutionerande tid!

Jag träffade den här brodern Monir i den kristna gruppen i Marocko, där vi samlades i hemlighet. Han var så ödmjuk och kärleksfull. Han berättade att han bodde i Malaga, jag fick adressen. Han sa att jag var välkommen dit när jag ville. Från den dagen fick jag en längtan att åka dit. Och så fick jag tillfälle i höstas att åka dit tio dagar och se hur de har det. Vilket välkomnande jag fick! De erbjöd mig en hel lägenhet att bo i, jag fick allt jag behövde – mat och allt. De hämtade mig från flygplatsen och körde mig till flygplatsen. Jag fick vara med i mötena. De delade ut mat till de fattiga där också. De har ett center, dit de som inte har mat för dagen får komma.

Det är alltså både muslimer, kristna, spanjorer och nordafrikaner som får komma?

–Just det. Alla är välkomna, de delar till alla! Det är ett väldigt vittnesbörd. Det är så uppmuntrande, man blir glad då man ser vad de håller på med. Det är bara Guds nåd. Jag kan bara tacka Gud för det kärleksverk Gud gör bland dessa troende kristna. Vem som helst kan komma. Muslimer, spanjorer, hinduer – vilket land man än kommer ifrån. De som har behov, kommer tre gånger i veckan och får en hel säck full med mat – ris, smör, bröd, ost, havregryn...

Hur kan dom finansiera allt detta?

–Broder Monir har radio-program, och kristna församlingar runt om i Spanien och även andra länder är med och

stöder detta hjälparbete.

Du var nu tio dagar där, vad gjorde mest intryck på dig?

–Vad som gjorde mest intryck på mig var det välkomnande jag fick. Jag möttes av sådan kärlek. Och de ville att jag skulle predika på söndagen. De hade stort förtroende för mig, och jag blev så tacksam för det sätt de mötte mig. Det gjorde att man älskar dem. De behövde också höra Maranatabudskapet – att Jesus kommer tillbaka, bland annat. Det var så underbart med dem. Glada och kärleksfulla. Det är Guds nåd. Jag fick vara med och tala i radion och vittna om hur jag kom till tro på Jesus i program som sändes i hela Nordafrika – ja, i hela världen över internet! Så det är fantastiskt.

Är det något särskilt du nu vill lyfta fram till avslutning?

–Ja, det jag känner nu, är att Gud verkar dygnet runt, alltid. Han sover aldrig. Han verkar hela tiden. Man ser hans verk över hela världen. Man ser att människor kommer till tro på Jesus. Alltså; i det fördolda. Inte i stora möten och konferenser. Jag har varit med i stora konferenser, men jag har inte sett någon kontinuitet. Men där en och en kommer till tro, där ser man kontinuiteten. Man ser hur människan blir påverkad av evangelium och lämnar sig åt Gud. Det griper mig så att evangelium kan förändra en människa, hur hon än är. Evangelium är en glad nyhet för alla människor!

Jag är så tacksam för Maranataförsamlingen, där det rätta evangeliet rört mitt hjärta. Det är Guds verk, och ingenting annat. ■

JESU

Syskon i församlingen i Țipari sjunger till Herrens ära.

Pilgrimsfolket i Norge fortsätter oförtröttligt missionsarbetet i Rumänien. Midnattsropet har fått del av några av de senaste rapporterna som Camilla Eliasson skickat hem till församlingen på Dal. Vi förmedlar här vidare några utdrag och hoppas det ska väcka många hjärtan för missionens sak.

15 januari 2017

De första dagarna här i Arad med omnejd har varit präglade av dåligt väder. En våldsam köldvåg har svept över landet och förorsakat stora problem, inte minst för de fattiga som eldar med ved.

Men genom gåvor har vi fått möjlighet att dela ut ved till flera familjer, och i skrivande stund är vi på väg med ett lass till Adea, tillräckligt för sex hushåll.

Förra veckan besökte vi

Esteras familj. Hon blev glad och lättad över att få ved i huset. När vi kom var det ändå så gott som varmt i huset, och jag frågade var hon hade fått tag på veden som brann i spisen. – Jag går runt på dagarna och samlar ved, sa hon. – Å, gå du i skogen då, frågade jag, men hon skakade på huvudet. – Nej, det är inte tillåtet, jag letar i vägkanterna.

Nu får hon i alla fall en liten paus från den hopplösa uppgiften.

Annars har vi skjutsat en syster från Țipari flera gånger till olika doktorer i Arad. Hon har haft cancer och har blivit friskförklarad. Men nu känner hon sig dålig igen och måste göra nya provtagningar. På ett sätt är hon ett bra exempel på hur det är att arbeta här. Hon är sjuk, men har inte pengar, varken till läkare eller transport. Hon talar inte rumänska så att hon kan förstå allt vad doktorerna säger. Hon kan

S - gör hela skillnaden!

Väckelsemöte och dop, hösten 2016.

Vedutdelning i Țipari.

inte skriva ner sina personliga uppgifter från sitt personbevis, eller läsa sin egen journal, därför att hon är analfabet. Hon vet inte var sjukhuset är, och även om hon får det förklarat för sig, så har hon svårt att återberätta vägbeskrivningen eftersom hon inte kan skilja på höger och vänster. Vid sista läkarbesöket brast hon ut i gråt för att allt var så svårt. Så ser ofta vardagen ut för dem vi försöker hjälpa här, de behöver mycket förbön.

5 februari 2017

Den här veckan har vi fortsatt att dela ut ved. Vädret har lyckligtvis slagit om, men med plusgraderna kom också leran fram. I Țipari och Adea vadar de i lera mellan husen och bilen envisas med att köra fast. Men på dessa turer har vi också fått möjlighet att samtala med vännerna i församlingen på ett annat sätt än vad vi hinner med efter mötena.

Det har varit värdefulla samtal, tycker jag, då vi fått lära känna varandra bättre. Med detta får vi också en större inblick i deras livshistorier och vardag, mycket av det vi fått höra har verkligen skakat om oss. De talar om stora förluster, fattigdom, övergrepp och sjukdom. Vi kan ibland känna oss vanmäktiga inför dessa berättelser, men vännerna berättar också om hur livet har förändrats till det bättre sedan de blivit frälsta. De är fortfarande fattiga men har Jesus med sig, och i det ligger hela skillnaden.

Daniel, vår tolk, sa en kväll att vi skulle veta att missionsarbetet betytt mycket i Adea. Han kommer själv därifrån och känner landsbygdslivet. Han berättade att sedan församlingen startade så har tre barer fått lov att stänga, därför att de saknade kunder. De blev omgjorda till små matbutiker. Det vill vi förmedla vidare

som en uppmuntran till fortsatt satsning på missionen.

12 februari 2017

På mötena i veckodagarna har vi fortsatt med högläsning från Johannes första brev och förklaringar till det aktuella kapitlet. I Sântoma hade vi kommit fram till det sista kapitlet, och det är mycket där som kan vara svårt att förstå. Men efter att ha läst och förklarat, var det flera som ställde frågor om saker de inte hade förstått, en av de som frågade var en ung flicka som alltid kommer på mötena. Det är så stort att Bibeln engagerar. Efter mötet frågade vi om någon ville följa med till mötet i Țipari på lördagen. De blev väldigt glada, så när lördagen kom, var fem kvinnor från Sântoma med till Țipari. De sjöng hela vägen och gladdes stort. Mötet blev en väldig upplevelse för oss alla. Damerna från Sântoma tog intryck av den

starka och glada sången, och blev berörda av ungdomarnas innerliga böner. I slutet av mötet inbjöd vi till förbön, och nästan hela församlingen kom fram och förenades i bön.

Tillbaka i lokalen drog Nela, från Sântoma, mig åt sidan. - Jag vill bara säga någonting till dig, sa hon. - Jag har bestämt mig för att omvända mig till Jesus för all framtid och låta döpa mig. Det var så otroligt gripande att höra henne säga det. I sjutton år har vi arbetat i Sântoma, och fortfarande ger arbetet frukt. Nela är en äldre liten dam, med ett hårt liv bakom sig, men med en strålande framtid tillsammans med Jesus. Idag var hon för första gången framme på mötet och sjöng en sång. "Mitt hjärta öppnar jag för dig Jesus." Vi är så glada för hennes beslut, och hoppas att ni vill ta med henne och alla vännerna här i era förböner. ■

Att ha rätt fokus!

Guds ord behöver inte kryddas med världsliga ingredienser. Det behöver inte tillsättas en massa underhållande element.

Vittnesbörd av Miriam Hafsa

Jag tycker det är så fantastiskt att det ännu ett år är bibelskola! Jag vet inte hur många år det varit bibelskola här i församlingen; men i alla fall så länge jag har funnits. På samma sätt som det alltid varit. Inga revolutionerande nyheter, inga spektakulära nya sätt att presentera undervisningen på. Utan Guds ord rakt upp och ner, så enkelt som det ska vara. När man ser runt omkring sig, lär man sig att allt mer sätta värde på detta.

Guds ord behöver inte kryddas med världsliga ingredienser för att tilltala människor. Om du äger Guds Ande, så talar Guds ord och rör ändå. Det behöver inte

tillsättas en massa underhållande element.

Gud är evig. Han var och är och kommer alltid att vara densamme. Och därför är hans ord detsamma. Därför behövs inte något annat än Guds ord som det står. Vi har också hört under bibelskolan att vår uppgift är, inte att tänka ut något klurigt sätt att presentera evangeliet så att det passar alla människor, den moderna människan, den moderna tiden. Tiderna ändrar sig, men Guds ord är evigt. Det behöver inte anpassas eller göras om för att passa in. Det är människorna i alla tider som behöver anpassas till Guds ord, och inte tvärt om!

Vi får höra om hur utveck-

lingen går, så fort det har gått! Alla dessa stora kyrkomöten som varit genom tiderna, och alla organisationer som byggs upp. Då känner man sig liten. Vi är en liten skara som ska försöka hålla modet uppe. Men vi läser i Bibeln att Guds ord är detsamma. En liten skara har vunnit stora segrar för att vi har Gud med oss.

Jag vill läsa några verser ur 1 Krönikeboken 16. Här står något som handlar om vår uppgift och tjänst. Där är ett helt annat fokus än att försöka lista ut hur olika religioner och kyrkosamhällen ska närma sig varandra; försöka behaga varandra och inte stöta sig

med någon. Här läser vi om ett folk som inte bryr sig om folken runt omkring. Fokus är på en sak.

Det är Davids lovsång. Guds ark har blivit förd tillbaka. David utsåg några leviter att tjänstgöra vid Herrens ark. Han bestämde att Asaf och hans bröder skulle tacka Herren på detta sätt. Här står vad de skulle göra:

- Tacka HERREN, åkalla hans namn, gör hans gärningar kända bland folken! Sjung till hans ära, lovprisa honom, tala om alla hans under. Beröm er av hans heliga namn! De som söker HERREN må glädja sig av hjärtat. Fråga efter HERREN och hans makt, sök alltid hans ansikte. Tänk på de under han har gjort, på hans tecken

Det är bara en stor nåd

Vittnesbörd av Elaine Widén

Jag har ganska länge gått och tänkt på Guds nåd. Att han har frälst oss. Jag vill läsa ett ord:

-Men Gud som är rik på barmhärtighet har älskat oss med så stor kärlek, också när vi ännu var döda genom våra överträdelser, att han har gjort

oss levande tillsammans med Kristus. Av nåd är ni frälsta. Ja, han har uppväckt oss med honom och satt oss med honom i den himmelska världen, i Kristus Jesus, för att i kommande tider visa sin överväldigande rika nåd genom godhet mot oss i Kristus Jesus. Ty av

nåden är ni frälsta genom tron, inte av er själva, Guds gåva är det (Ef 2:4-8).

Jag är jättetacksam för att Gud är med mig varje dag och han har denna otroliga kärlek till oss och alla människor. Det är bara en stor nåd.

Tack Jesus att vi får samlas i ditt namn, tack att du är med oss varje dag och aldrig lämnar oss ensamma. Tack att du kommer snart och hämtar oss hem till dig, så att vi alltid får vara tillsammans med dig. Amen

och hans domslut, ni Israels barn, hans tjänare, ni Jakobs söner, hans utvalda (1 Krön 16:8-13).

Det står: tacka Herren på det här sättet! Fokusera hela tiden på honom, vad han kan göra. Hans gärningar, hans under.

”Då var ni en liten skara, ni var mycket få och främlingar där”, står det. Det handlar om Israels folk. Men vi vet att det är en bild på hur Guds församling får vandra fram idag.

-Ty stor är HERREN och högt prisad, värd att frukta mer än alla gudar. Folkens alla gudar är avgudar, men HERREN har gjort himlarna (1 Krön 16:25).

Det är så underbart att få läsa Davids lovsång. Man ska säga att Herren är konung, och upphöja och tillbedja honom – på detta sätt! Förkunna vad Han har gjort. Göra hans gärningar kända.

Det är det som är vår uppgift. Berätta om honom bland andra folk. Vem han är, vad han kan göra. Fokus låg inte på folken runt omkring. Här hade man bestämt hur man skulle tjäna. Man skulle tacka på detta sätt. Sök alltid hans ansikte. Fråga efter Herren och hans makt och hans domslut.

Detta håller i alla tider. Guds ord är detsamma.

-Låt inte era hjärtan oroas!

Jonathan Rodriguez

Jag har de sista dagarna läst i Johannes evangelium, kapitlen 13 och 14. Och varje gång jag försökt läsa något annat, har jag varit tvungen gå tillbaka till dessa kapitlen.

Gud har talat starkt till mig genom dessa ord. Det handlar om Jesu avskedstal till lärjungarna innan han skulle lida och dö; han skulle lämna dem. Därför talade Jesus tröstande. Men Tomas förstod inte vad han menade, och sa rent ut: ”Herre, vi vet inte vart du går!” Filippus ville se Gud. Han förstod inte att han redan i Jesus såg honom. Tänk – lärjungarna hade lämnat allt. De hade satt allt sitt hopp till Jesus. Och nu säger han att han ska gå bort. De hade trott att han skulle befria Israel från allt förtryck. Att han var den om vilken profeten Jesaja sagt: Till hans namn skall folken sätta sitt hopp. Allting kretsade runt Jesus. Alla deras planer och drömmar.

Jag vet inte i vilken situation du befinner dig idag. Men medan alla tankar snurrade för lärjungarna, så kom ordet – det ord som har talat till mig; ordet i Johannes 14 där Jesus säger:

-Låt inte era hjärtan oroas.

Tro på Gud och tro på mig. Tro på allt vad profeterna har sagt om mig. Tro på vad jag har sagt till er. Om ni älskar mig, borde ni glädjas över att jag går bort. Jag går till Fadern.

Han behövde gå bort till Fadern, så att den helige

Tro på Gud, och tro på hans ord! Han känner dig väl, och älskar dig så mycket. Han ser din längtan att bli allt mera fylld av den Helige Ande och i hans smörjelse kunna prisa och lova honom. Han är med oss. Vi behöver inte oro oss. Det spelar

Herren känner dig väl, och älskar dig så mycket.

Ande skulle kunna komma. Han skulle offra sitt liv, och sedan fylla lärjungarna med den helige Ande.

Ibland går man igenom olika svårigheter. Man har planer och drömmar. Men mitt i allt detta säger Jesus till oss, att vi inte ska oro oss. Det händer att man gör olika saker när man har svårigheter. Man försöker med än det ena, än det andra. Men för mig är det bara hans Ord som leder mig till vatten där jag finner ro.

Jag känner starkt inom mig att den helige Ande säger: Känn ingen oro! Tro på Gud, och tro på mig! Vad jag har lovat ska jag hålla. Herren har sett dina tårar.

ingen roll hur världen ser ut. Det gäller att hålla blicken fast vid Jesus. Han är med oss och han säger: Jag har övervunnit världen. Och då han har övervunnit världen, har också vi övervunnit världen.

Herre, jag tackar för att du är med oss. Tack för ditt ord, tack för din Helige Ande. O Jesus, vi behöver mer och mer av dig. Utan dig är vi ingenting. Fyll oss! Vi längtar efter dig, och vi vill ge dig ära och tillbedja dig, Herre! Vi lyfter våra händer; kom med din Ande och möt oss, Jesus, precis som vi är. Ingen är som du, Jesus. Möt din församling, och förnya oss! Amen

Gud har en plan för oss!

Appell av Sean Ureña

Jag vill läsa ur Matteus 24:32-33:
-Lär av en jämförelse med fikonsträdet. Redan när kvisten blir mjuk och bladen spricker ut, vet ni att sommaren är nära. När ni ser allt detta vet ni på samma sätt att han är nära och står vid dörren.

Det här handlar om Herren Jesu Kristi tillkommelse. Vi talar ofta i mötena om ting som är väldigt viktiga i vår tid. Jag tror att vi lever i den sista tiden. Det är verkligen angeläget att vi i studiet av Bibeln fördjupar oss i profetiorna. Vi bör studera och lära oss, för att vara uppmärksamma inför vad som sker.

Det är sant att allt som Gud säger, kommer att gå i uppfyllelse. Ända från början av Bibeln har vi många budskap och händelser som är nedtecknade för att vi ska ta lärdom av dem. Det är för att vi ska se att Gud har en plan, och att han fullbordar sin plan, och att vi är en del av denna plan. Det är mycket viktigt att vi är intresserade av att fördjupa oss i studiet av Guds Ord.

En viktig sak jag har tänkt på dessa dagar är: Hur reagerar vi när det profetiska Ordet går i uppfyllelse inför våra ögon? Hur agerar vi? Hur påverkar det oss, när Guds Ord talar om jordbävningar, krig, förstörelse, hungersnöd, förföljelse? Vilket inflytande har det på oss? Aktiverar det oss att tro på vad Gud säger?

Hur reagerar vi när det profetiska Ordet går i uppfyllelse inför våra ögon? Hur agerar vi? Aktiverar det oss att tro på vad Gud säger?

Världen upplever något fruktansvärt. Alla världshärskare, framstående personer, alla de välutbildade, vetenskapsmän och kända och berömda människor har sin uppmärksamhet fäst vid alla dessa händelser, det som sker i världen. Man noterar alla relationer som finns mellan nationerna, hur reagerar länderna i

förhållande till varandra, när det är krig. De vet att något mycket betydelsefullt kommer att hända. Något väldigt stort. Vi kan också se det, om vi öppnar våra ögon och är uppmärksamma på vad Guds ord menar, när det säger att vi kan lära av fikonsträdet. Vi måste lära av tingen som händer runt omkring oss.

Så kan vi se och förstå hur nära Jesu tillkommelse är. Några, både religiösa och icke religiösa, är uppmärksamma på att mycket snart kommer något att hända.

Många tror på en massa ting. Men vi tror på sanningen. Vi har sanningen, och vet vad allt som sker omkring oss handlar om. Vi ser systemet som dirigeras och styr i förberedelse för att radera ut och ta bort Guds lagar. Man tar bort och suddar ut mera av Gud. Tar bort hans ord. Det är ett system som vill leda oss till att vara oberoende av Gud. Vi ska istället ha självförtroende, vara beroende av vår egen kraft, vårt inflytande och av våra pengar. Vi vet att allt detta är styrt av den ande som verkar i olydnadens barn.

Det finns mycket spänningar i världen. Laddningar som kan detonera när som helst. Både kristna och icke kristna väntar på en ny världsordning. De väntar på Antikrist. Vi vet att profetian talar om detta. Vi ser hur utbildningsväsendet, regeringen – allt förbereder sig att öppna väg för detta.

Låt oss summera allt som händer på jorden. Den sociala instabiliteten, krigshoten – mycket allvarliga händelser. Det verkar som alla ondskans agenter förenar sina krafter för att snart avsluta det som sker nu, för att påbörja något annat stort. Speciellt mot Guds barn, mot dem som tror. Värden blir allt mörkare. Ångest kommer över alla. Den här ångesten kommer att finnas till slutet; ända tills Jesus kommer.

Det är inte som de politiska ledarna säger; att ”det är illa, men snart blir det bättre.” Det är verkligen inte som de lovar. Sanningen är att fienden arbetar ihärdigt för att vi som är troende ska somna ännu mer, så att vi inte ska se och urskilja den plan och avsikt Gud har med våra liv.

Det är underbart att vi har Guds ord, och vi vet att Gud alltid har förvarnat människorna om de domar som ska komma över jorden.

Gud sa så här till Noa: ”Gå in i arken med hela din familj. Dig har jag nämligen funnit rättfärdig inför mig i detta släkte.”

Det är intressant att Gud inte bara agerar plötsligt. Genom sin helige Ande aktiverar han dem som vill lyssna. Dem som vill lyda. Dem som söker sanningen. Och de som lyssnar, de som lyssnade till Gud i forna dagar, de blev räddade från domen. Varför? För att de lyssnade. De hade tro på vad Gud hade sagt. Vi har också Lot. ”Bryt upp och lämna den här platsen, för HERREN tänker fördärva staden”, sa Guds sändebud. Han lämnade staden, och blev räddad.

Det är så med alla dem som lyssnar till vad Gud säger om vår tid. Lärjungarna blev också varnade av Jesus. När de satt på berget. Jesus sa: När ni ser templet förstöras, fly! De kunde se tecknen, och kunde fly. Vi har också blivit förvarnade inför återkomsten av vår Herre Jesus Kristus. Det kan låta väldigt skrämmande: Krig, rykten om krig, jordbävningar, hungersnöd, ångest, död över hela jorden. Det låter verkligen hemskt. Men det är en verklighet, som vi i denna tid lever i. Just nu, i denna stund då vi sitter lugnt och tryggt, är det en del som flyr

Just nu, i denna stund då vi sitter lugnt och tryggt, är det en del som flyr för sina liv. Många är hungriga, många har svårigheter med sjukdomar och nöd.
- Herren är nära!

för sina liv, det finns några som inte vet vart de ska ta vägen. Många är hungriga, många har svårigheter med sjukdomar och nöd. Sådant händer just nu. Men Ordet säger: somna inte in, som de tio jungfrurna som gick ut att möta brudgummen. Var vaken inför vad Guds Ord säger. Varför? Jo, Herren är nära!

Det är en verklighet att vår tro någon gång under vårt liv måste sättas på prov. Vi måste veta vem vi ska representera. Vi ska representera vår Gud. Då måste vi ha en grund, vi måste ha den helige Ande, vi måste ha honom som leder oss i det ögonblick vi ska presentera Jesus Kristus.

Vi vet inte var och när vi måste stå upp för och presentera Jesus och hans budskap. Men sanningen är att vi måste vara redo.

Det är något som de yngre bör lära sig. Och de äldre undervisa om; profetierna.

De profetiska böckerna – Daniel, Uppenbarelseboken. De talar om våra liv. De handlar om vår tids avslutning. Det handlar om hur vi ska hålla ut, fasta och trogna när de fruktansvärda händelserna kommer. Världen skakar. Det låter ironiskt att säga det, men ibland känner jag mig glad att det händer såna här saker, för det innebär ju att Guds ord går i fullbordan. Det är en signal till var och en av oss att vakna och tända denna eld i oss. Det positiva för oss i allt detta är att i den här planen som Gud har är du och jag inkluderade. Gud vill använda dig och mig för att kunna nå fram till många; till dem som inte har denna tro, dem som inte har Jesus.

Sanningen är att Jesus vann seger på korset på Golgata. Han övervann för oss, för att vi ska kunna leva. Men allt slutar inte där. Vi har ännu inte kommit fram till vårt slutmål. Detta slutmål är nära. Gud vill att vi ska vakna upp. Att vi är uppmärksamma. Att vi glömmer vårt eget liv och börjar leva i enlighet med Guds vilja. Gud har en plan. Och det är viktigt att se hur vi passar in i denna plan. Att vi är uppmärksamma inför vad som händer. Att vi ser signalerna och tecknen runt omkring; och jämför med bibeln det som händer. Det är angeläget att vi lever efter Guds ord. Det är viktigt för oss. Jesus kommer snart! Och det är sannerligen en stor glädje! Salig är den som tar vara på Guds ord. Jesus kommer snart! Amen.

Vi tackar dig, Fader i himmelen. Tack för att du kommer snart, Herre Jesus. Tack för att du verkar i oss så att vi är uppmärksamma och kan se och leva och söka dig i denna tid. Tack Fader, för att du genom din helige Ande vill leda oss. Du vill väcka oss så att vi kan leva i enlighet med din vilja. Så vi kan se din plan i den här världen. Tack Herre, att du har en plan för oss, och för att du vill leda oss, Herre. Ge oss styrka, Herre, ge oss din helige Ande, Herre i varje stund så att vi låter oss ledas av dig, Herre. Ta bort tvivlen och förvirringen – allt som hindrar oss att växa i dig. Tack Herre, i Jesu namn. Amen. ■

Av Yngve Stenfelt

Vi hör det himmelska Jerusalem till!

Det finns ett himmelskt Jerusalem där jag har min hemstad

Jag vill läsa ett par textavsnitt ur Lukas evangelium:
 -Jerusalem, Jerusalem, du som dräper profeterna och stenar dem som äro sända till dig! Huru ofta har jag icke velat församla dina barn, likasom hönan församlar sina kycklingar under sina vingar! Men i haven icke velat. Se, edert hus skall komma att stå övergivet. Men jag säger eder: I skolen icke se mig, förrän den tid kommen, då I sägen: 'Välsignad vare han som kommer, i Herrens namn' (Luk 13:34-35).

-Då han nu kom närmare och fick se staden, begynte han gråta över den och sade: "O att du i dag hade insett, också du, vad din frid tillhör! Men nu är det fördolt för dina ögon. Ty den tid skall komma över dig, då dina fiender skola omgiva dig med belägringsvall och innesluta dig och tränga dig på alla sidor. Och de skola slå

ned dig till jorden, tillika med dina barn, som äro i dig, och skola icke lämna kvar i dig sten på sten, därför att du icke aktade på den tid då du var sökt." Och han gick in i helgedomen och begynte driva ut dem som sålde därinne; och han sade till dem: "Det är skrivet: 'Och mitt hus skall vara ett bönehus.' Men I haven gjort det till en rövarkula" (Luk 19:41-46).

De texter jag nu har läst; gäller de bara Jerusalem, eller kan det vara så att det gäller också dig och mig?

Har vi gått i fariséernas skola, kan vi lugnt avfärda och säga att det har ingenting med oss att göra, och vi kan lugnt sova vidare. Men har vi suttit vid Jesu fötter, tagit emot den goda delen, så är läget ett helt annat. Då förstår vi att allt Guds ord, hela bibeln berör och gäller oss. Bibeln är Guds ord, och det ligger

en enorm sprängkraft i den. Den kan föra den störste syndare över till Guds rike; väl att märka – med förlättna synder. Varför kan det vara sådan kraft i Ordet? Jo, därför att det är levande! Det är levande, kraftigt och skarpare än ett tveeggat svärd, så det tränger igenom märg och ben, och skiljer själ och ande. Det blir en domare över hjärtats uppsåt och tankar. Det är skarphet, kraft och liv! Det föder på nytt. Vi har blivit födda, inte av en förgänglig säd men av en oförgänglig säd, Guds levande ord som förbliver.

Jag vill också läsa från Apostlagärningarna 26 en vers som är så klagörande. Det handlar om Paulus:

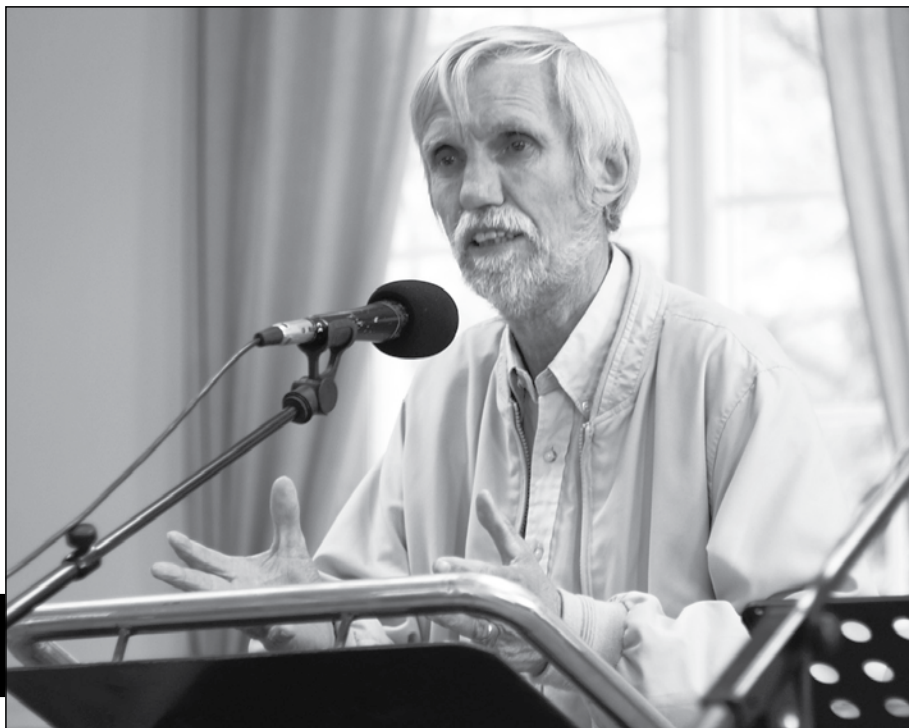
-Och jag skall rädda dig såväl från ditt eget folk som från hedningarna. Ty till dem sänder jag dig, för att du skall öppna deras ögon, så att de omvända sig från mörkret

För en tid sedan satt jag på Oljebergets sluttning och hade den fina utsikten över Jerusalem framför mig.

elska

medborgarskap.

till ljuset, och från Satans makt till Gud, på det att de må, genom tron på mig, undfå syndernas förlåtelse och få sin lott bland dem som äro helgade (Apg 26:17-18).

Det är en enorm vers, detta. Därför den talar inte om bara att det blir litet ljusare i vår tillvaro, utan den talar i bestämd form om att vi kommer från mörkret till ljuset. Ifrån Satans makt och till Gud. Vad är det som åstadkommer det? Det är budskapet om Jesus! Det är så klagörande: öppna deras ögon. Det man aldrig hört och sett förr, får man se. Man får se Jesus och vem han är. "Så att de omvända sig..." Halleluja! "från mörkret" - i bestämd form. "till ljuset" - i bestämd form! Ja, "från Satans makt till Gud" - halleluja! Och genom tron på Jesus få syndernas förlåtelse. Ja, det är enda vägen! Genom tron på Jesus få syndernas förlåtelse. Det heter om Jesus när han kom "det sanna ljuset". Där har vi den bestämda formen igen. Det sanna ljuset som lyser över alla människor skulle nu komma i världen. Ljuset lyser i mörkret och mörkret har icke fått makt därmed. Vilken kraft det finns här förvarat i detta Ord som blivit oss givet. Det som ingenting annat kan åstadkomma i hela universum, det kan detta ord göra med en människa. Men det finns ett villkor: när det blir mottaget. Det spränger alltså loss människan från det gamla sammanhanget och för henne in i ett nytt sammanhang. Men sprängkraften är så enorm, att människan inte är densamma, utan hon är en ny skapelse i Kristus Jesus. Det är Guds kraft till

frälsning – evangelium!

Men det finns något annat Guds ord spränger. Det spränger ramarna. Vi har våra ramar där vi sätter in konstverket. Här innanför, och inte längre. I vår begränsade begreppsvärld har vi att så här är det och ingenting utanför. Men Guds Ord spränger ramarna, och vi får då uppenbarelse. Vi kommer ut ur vår begränsade begreppsvärld och får se Jesus som han är. Vi läser om att deras ögon blev öppnade. För att bli frälst, är det nödvändigt att se Jesus. Se Guds lamm som borttager världens synd. Men det finns också en annan sak. För att bli bevarad är det nödvändigt att se Jesus: Må vi därvid se på Jesus, trons hövding och fullkomnare, så att vi inte tröttnar i våra själar. Det är alltså nödvändigt att se Jesus för att bli frälst, det är nödvändigt att se Jesus för att bli bevarad. Det är nödvändigt att få sina ögon öppnade, att få blick för Jesus.

Nu går vi till Psalm 16, där vi har ett exempel på hur Guds Ord spränger den mänskliga, begränsade begreppsvärlden: Jag har haft HERREN för mina ögon alltid... Här kan man tala om hela livet.

-Jag har haft HERREN för mina ögon alltid... Jag har inte irrat hit och dit, nej du, jag inriktat min blick på Honom.

-... ja, han är på min högra sida, jag skall icke vackla. Fördenskull gläder sig mitt hjärta, och min ära fröjdar sig; jämväl min

kropp får bo i trygghet. Ty du skall icke lämna min själ åt dödsriket, du skall icke låta din fromme få se graven. Du skall kungöra mig livets väg; inför ditt ansikte är glädje till fyllest, ljuvlighet i din högra hand evinnerligen (Ps 16:8-11).

När Israels barn läste det här, när de sjöng denna psalm så räknade de med att det handlade om David – det handlar om vår kung, som vi har här och nu! Men kan du tänka dig, Guds ord bryter ramarna! Och istället för att det handlade om den förgänglige David, så handlade det om Jesus! Hur vet du det, kanske du säger, kan du läsa det av texten? Nej, ärligt talat så kan jag inte det. Men jag har läst hela Bibeln. Och därför har jag Apostlagärningarna 2, och vet vad Petrus talade om på första pingstdagen, då han talade om vad det gäller:

-Ty David säger med tanke på honom... Jaså? Tänkte han inte på sig själv då han skrev den här psalmen? Det var väl litet si och så med det. Men han tänkte på Jesus! "Ty David säger med tanke på honom"

-Ty David säger med tanke på honom: "Jag har haft Herren för mina ögon alltid, ja, han är på min högra sida, för att jag icke skall vackla. Fördenskull gläder sig mitt hjärta, och min tunga fröjdar sig, och jämväl min kropp får vila med en förhoppning: den, att du icke skall lämna min själ åt dödsriket och icke låta din Helige se förgängelse. Du har kungjort mig livets vägar; du skall uppfylla mig med glädje inför ditt ansikte" (Apg 2:25-28).

Det är alltså ett citat ifrån psalmen vi läste. Vi tyckte att det handlade om Da-

vid, men det handlade om Jesus! Därför att Guds Ord sprängde vår begreppsvärld, och så kom uppenbarelsens ljus över aposteln, och han ser det här. Han hade Herren i tankarna då han skrev. Det är viktigt när vi talar, när vi skriver och vad vi än gör, att vi har Herren i tankarna. Vidare står det:

-Mina bröder, jag kan väl fritt säga till eder om vår stamfader David att han är både död och begravnen; hans grav finnes ju ibland oss ännu i dag (v 29).

Javisst, vi konstaterar att David är död. Han är också begravnen, och graven finns här. Men, halleluja:

-Men eftersom han var en profet och visste att Gud med ed hade lovat honom att 'av hans livs frukt sätta en konung på hans tron', därför förutsåg han att Messias skulle uppstå, och talade därom och sade att Messias icke skulle lämnas åt dödsriket, och att hans kropp icke skulle se förgängelse. Denne - Jesus - har nu Gud låtit uppstå; därom kunna vi alla vittna (v 30-32).

Det är så underbart med den profetiska skärpan! Där ögonen är fästa vid Jesus. "Jag har Herren för mina ögon". Vi behöver den profetiska skärpan med Herren för ögonen! Vi kan förlora oss i detaljer och spekulationer, men vi behöver Anden som fäster vår blick på Honom, och vi får se med profetisk klarsyn att det är Jesus som kommer. Jag blir så gripen när jag ser att vår begreppsvärld fullständigt faller samman inför Hans storhet. Det går inte begripa sig på Gud. Vi måste ha uppenbarelse, vi måste se Jesus!

Låt oss också läsa om Abraham:

-Och HERREN sade till Abram: "Gå ut ur ditt land och från din släkt och från din faders hus, bort till det land som jag skall visa dig. Så skall jag göra dig till ett stort folk; jag skall välsigna dig och göra ditt namn stort, och du skall bli en välsignelse. Och jag skall välsigna dem som välsigna dig, och den som förbannar dig skall jag förbanna, och i dig skola alla släkter på jorden varda välsignade" (1 Mos 12:1-3).

Här finns verkligen ett löfte som Abraham fick. Det fortsätter

-Och jag skall låta din säd bli såsom stoftet på jorden; kan någon räkna stoftet på jorden, så skall ock din säd kunna räknas (1 Mos 13:16).

-Och han förde honom ut och sade: "Skåda upp till himmelen, och räkna stjärnorna, om du kan räkna dem." Och han sade till honom: "Så skall din säd bli." Och han trodde på HERREN; och han räknade honom det till rättfärdighet (1 Mos 15:5-6).

Vi behöver den profetiska skärpan med Herren för ögonen! Vi kan förlora oss i detaljer och spekulationer, men vi behöver Anden som fäster vår blick på Honom, och vi får se med profetisk klarsyn att det är Jesus som kommer.

Här framträder i uppenbarelsens ljus väldigt klart att det finns två skaror. Det här med stoftet; sanden. Om någon kan räkna sandkornen så skall också din säd kunna räknas. Vad är det? Jo, det handlar om judarna. En jordisk avkomma. Om någon kan räkna dem. Det är din säd, Abraham. Stjärnorna då? Om någon kan räkna stjärnevärlden. Det handlar om en himmelsk avkomma. Vid båda tillfällena handlar det om oräkneliga skaror. En mängd människor.

-Nu gavs löftena åt Abraham, så ock åt hans "säd". Det heter icke: "och åt dem som komma av din säd", såsom när det talas om många; utan det heter, såsom när det talas om en enda: "och åt din säd", vilken är Kristus (Gal 3:16).

Här ser vi att dessa två skaror blir komprimerade i en enda person. Vi stirrar oss blinda på skarorna och tycker att det är enormt. Ja visst är det enormt. Men nu lägger Gud in alltsammans i en enda. Hela löftet vilar på hans skuldror. Det har i honom fått sitt ja, och får i honom sitt amen. Men utanför honom är det natt. Men i denne komprimerade Kristus var varenda löfte komprimerat. Den som kommer in där, kommer in i välsignelsen. Kommer in i himmelens välsignelser.

-Sedan fick jag se en stor skara, som ingen kunde räkna, en skara ur alla folkslag och stammar och folk och tungomål stå inför tronen och inför Lammet; och de voro klädda i vita, fotsida kläder och hade palmer i sina händer. Och de ropade med hög röst och sade: "Frälsningen tillhör vår Gud,

honom som sitter på tronen, och Lammet" (Upp 7:9-10).

Här har vi igen att göra med en oräknelig skara som ingen människa kan räkna. Du får vara med. Det är Gud som räknar in skaran. Han gör det i Livets bok. Han håller ordning med det hela. Det är en oräknelig skara av dem som har blivit frälsta genom Jesus. Det är den sprängkraft som blev lagd i Jesus som åstadkom allt detta. Det löste ut syndarna. De blev lösköpta; inte med silver och guld, men med Lammet blod. Det var valutan som gavs på korset från Jesus själv, som gjorde att nu är det en oräknelig skara som står inför Gud, inför Lammet, inför tronen på grund av en enda sak – Jesu blod.

Det finns en intressant sak vi ska ta med. Vi har talat om Abraham här. Jag har konsekvent sagt Abraham. Jag har gått på det Stefanus säger, som talar om Abraham ända från det kaldeiska Ur. Han säger: "Härlighetens Gud uppenbarade sig för vår fader Abraham." Nytestamentlig grund, där man har löftena och ser dem som uppfyllda – innan, under och efter! Ser att löftena är fullständigt fasta. De kan inte rubbas. Även om han då fortfarande hette Abram, kunde Stefanus därför säga Abraham. För han såg slutresultatet, Stefanus. Han såg in i himlen, och kunde inte längre hålla på med några jordiska ting. Han kunde ta till det fullbordade. Han hette Abram, och det blev ett par bokstäver extra. Hur var det då? Han hette Abram ända fram

till det hände en sak:

- Jag vill göra ett förbund mellan mig och dig, och jag skall föröka dig övermåttan." Då föll Abram ned på sitt ansikte, och Gud talade så med honom: "Se, det förbund som jag å min sida gör med dig är detta, att du skall bli en fader till många folk. Därför skall du icke mer heta Abram, utan Abraham skall vara ditt namn, ty jag skall låta dig bli en fader till många folk (1 Mos 17:2-5).

Abraham betyder alltså "fader till många". Gud introducerar fadersbegreppet med Abraham. Och han gör det på ett sätt så att vi ska förstå att vi är Abrahams barn. Alltså, på det sättet som Abraham gjorde, så ska vi göra. Abraham trodde Gud – och vi ska tro Gud. Och när vi tror Gud, är vi Abrahams barn. Abrahams arvingar. Men om jag sliter och svettas och försöker ordna sakerna själv, håller jag mig fullständigt utanför Guds frälsningslinje och uppenbarelse. Men om jag kommer in i trosförhållandet som Abraham var, då kan man inte längre hålla på de kaldeiska namnen, utan då måste det bli en förändring. Det som gällde i det kaldeiska Ur, det gäller inte mer då man kommer in i tron. Då upplever man att detta är något helt nytt. Tron på Gud. Det var faktiskt nödvändigt att byta ut avgudanamnet mot ett himmelskt namn.

Det är alltså viktigt att hålla Gud för trofast. Tron ger bara en enda garanti, men den är hållbar. Det är att Gud är trofast. Nu gällde det att säden skulle komma till. Abraham tänkte i de gamla vanorna: Måtte allena Ismael få leva inför dig! Jag har ju ordnat till det, trots allt. Än om det var svårt och krångligt och både det ena och det andra hände. Men här står i alla fall Ismael. Nej, säger Gud. Det är genom Sara det ska komma en arvinge. Och Sara fick byta namn, och heta furstinna! Det går att ta det gamla, men då man kommer in här med säden, då man kommer in på frälsningsområdet, då gäller bara det här med tron. Då gäller det att ha klart för sig att Guds begreppsvärld är så mycket större än våra tankar. Vi tänker att om vi sköter oss och gör så gott vi kan och någon god gärning så blir det bra. Nej, säger Gud. Det är genom Isak säd ska uppkallas efter dig. Genom Jesus blir man frälst. Det har ingen betydelse om du har gjort tusen millioner goda gärningar. Om du är den finaste i världen. Har du inte

tagit emot Jesus, så missar du målet. För den som har sonen, han har livet. Men den som inte har Guds son, han har inte livet. Det handlar om liv.

För en tid sedan satt jag på Oljebergets sluttning och hade den fina utsikten över Jerusalem framför mig. Jag såg Jerusalems flotta sandstenar, som strålade i solen. Det första jag såg var två moskéer. Men jag måste inse att Allah är inte Jahvé. Jag måste förstå att de som tjänar sin gud och blir fyllda av ett sådant hat kan inte tjäna samma gud som vår Jahvé. Det måste vara någon avgud som gör att de blir honom lika. Man blir lik den man tjänar. Jag tittade vidare. Såg klagomuren, judarna som står där och ber. Kommer deras böner att bli hörda? Ja, Messias kommer till dem. Någon kilometer längre bort ligger kristenhetens högborg, gravkyrkan. Det finns många kyrkor i Jerusalem, olika riktningar som slåss inbördes om att exempelvis få sopa golvet här och där. Alla står där med sina krucifix och radband och skrudar. Jag måste säga att jag känner mig väldigt främmande för detta. Besvaras deras böner? Knappast. Hur kan det vara så att

Jerusalem är ett sådant spänningsfält, så bara en liten förändring i läget, så kippar hela världen efter andan. Vad beror det på att ett litet landområde på några kvadratkilometer har sådan sprängkraft i tiden? Ja, det har med historien att göra, men det har sannerligen också med framtiden att göra. Att nuet är så explosivt! Tror du att Jesus ska komma och sätta sina fötter på Oljeberget? Jovisst! Jag har ju läst Sakarja. Av hela mitt hjärta tror jag på det, och det blir ju något enormt när Jesus kommer och sätter sina fötter på Oljeberget. Hela berget kommer att klyvas, en del mot syd och en mot nord och en stor dal bildas. Men det är också något annat som kommer att ske då. Jesus Kristus kommer att tillintetgöra Antikrist med sin muns anda. Han kommer bokstavligen att sätta sina fötter på Oljeberget. Sakarja har berättat det här för mig.

Men nu är frågan den: Ska jag börja orientera mig mot Jerusalem? Skaffa en bostad där och vara nära då han kommer? Ska jag till och med skaffa mig en gravplats där? Berget är fyllt av gravar. Judiska gravar med dem som vill vara nära när Messias kommer. Jag satt där på berget, och fröjdade mig i min ande.

Genom Jesus blir man frälst. Det har ingen betydelse om du har gjort tusen millioner goda gärningar. Om du är den finaste i världen. Har du inte tagit emot Jesus, så missar du målet. För den som har sonen, han har livet. Men den som inte har Guds son, han har inte livet. Det handlar om liv.

Över att det finns inte bara ett jordiskt Jerusalem, det finns ett himmelskt Jerusalem där jag har medborgarskap. Vad innebär det för mig? Jag behöver inte söka lägenhet och gravplats i Jerusalem. Jag behöver inte ens resa dit. Men en sak behöver jag. Jag behöver möta Jesus som han är. Då upplever jag en händelse som kommer att äga rum innan han sätter sina fötter på Oljeberget. Det vill jag läsa om i första Tessalonikerbrevet:

-Vi vilja icke lämna eder, käre bröder, i okunnighet om huru det förhåller sig med dem som avsomna, för att I icke skolen sörja såsom de andra, de som icke hava något hopp. Ty lika visst som Jesus, såsom vi tro, har dött och har uppstått, lika visst skall ock Gud genom Jesus föra dem som äro avsomnade fram jämte honom. Såsom ett ord från Herren säga vi eder nämligen detta, att vi som leva och lämnas kvar till Herrens tillkommelse ingalunda skola komma före dem som äro avsomnade. Ty Herren skall själv stiga ned från himmelen, och ett maktbud skall ljuda, en överängels röst och en Guds basun. Och först skola de i Kristus döda uppstå; sedan skola vi som då ännu leva och hava lämnats kvar bliva jämte dem borttryckta på skyar upp i luften, Herren till mötes; och så skola vi alltid få vara hos Herren (1 Tess 4:13-17).

Är det något som ska hända? Absolut! Det finns dem som "slirar på kopplingen" så att det hela stannar upp för dem i deras hopp. De slirar så mycket på kopplingen att de bara ser Oljeberget. De tänker så begränsat. Men som jag nämnt förut, Guds Ord spränger ramarna. Vår mänskliga begreppsvärld. Det gör den här. Vi upplever att Herren bestämt att så här ska det gå till. Han ska hemförlova en brud!

Jag vill läsa ur Sakarja om mannen med mätsnöret:

-Sedan lyfte jag upp mina ögon och fick då se en man som hade ett mätsnöre i sin hand. Då frågade jag: "Vart går du?" Han svarade mig: "Till att mäta Jerusalem, för att se huru brett och huru långt det skall bli." Då fick jag se ängeln som talade ned mig komma fram, och en annan ängel kom emot honom. Och han sade till denne: "Skynda åstad och tala till den unge mannen där och säg: 'Jerusalem skall ligga såsom en obefäst plats; så stor myckenhet av människor och djur skall finnas därinne. Men jag själv, säger HERREN, skall vara en eldsmur däromkring, och jag skall bevisa mig härlig därinne'" (Sak 2:1-5).

Hur brett och hur långt det ska bli. Vi går

till Uppenbarelseboken, kapitel 21. Där har vi åter en mätning:

-Och staden utgjorde en fyrkant, och dess längd var lika stor som dess bredd. Och med stängen mätte han staden: dess mått var tolv tusen stadier, dess längd och bredd och höjd voro lika (Upp 21:16).

Sakarja utelämnar en dimension. Han tar med längd och bredd. Men höjden finns inte med i Sakarjas profetia. Det beror på att han talar om det nuvarande Jerusalem; det jag såg då jag var där. Jag var så glad när jag såg längre fram i Sakarja:

-Så säger HERREN Sebaot: Ännu en gång skola gamla män och gamla kvinnor vara att finna på gatorna i Jerusalem, var och en med sin stav i handen, för hög ålders skull. Och stadens gator skola vara fulla av gossar och flickor, som leka där på gatorna (Sak 8:4-5).

Det kan vi ta med. Det här skrevs för ungefär två och ett halvt tusen år sedan. Och så står jag här med min kamera och kan ta bilder av gossarna och flickorna, gamla män med sina stavar. Det är en profetia jag tar bild på. Guds Ord har gått i fullständig uppfyllelse. Längden och bredden finns där. Men höjden då? Lyssna: Höjden, det är vi! Hur kan det vara så? Jo, dess längd och bredd och höjd var lika. Du förstår att saken är den här: Hanok profeterade, säger Judas i sitt brev: "Herren kommer med sina mångtusen heliga för att hålla dom på jorden". Mångtusen heliga. Det kan väl inte vara änglar eller andra himmelska väsen? Nej, det är vi! Herren kommer med sina mångtusen heliga för att hålla dom på jorden!

Vi läser i Sakarja 14:

-Och han skall den dagen stå med sina fötter på Oljeberget, gent emot Jerusalem, österut; och Oljeberget skall ränna mitt itu, mot öster och väster, till en mycket stor dal, i det att ena hälften av berget viker undan mot norr, och andra hälften därav mot söder. Och I skolen fly ned i dalen mellan mina berg, ty dalen mellan bergen skall räcka ända till Asel; I skolen fly, såsom I flydden för jordbävningen i Ussias, Juda konungs, tid. Då skall HERREN, min Gud, komma, ja, du själv och alla heliga med dig (Sak 14:4-5).

Har vi nu också fått med höjden? Ja, nu har vi fått med höjden på staden! En skara som ingen kan räkna, en brud! Man kan kanske se på en stockholmare att han är stockholmare, man kan kanske se på en från Köpenhamn att han är köpenhammare. Men här är det sådan likhet, att det går inte skilja på staden och bruden. De har blivit så ett, att de är fullständigt lika.

-Låtom oss glädjas och fröjda oss och giva honom äran; ty tiden är inne för Lammets bröllop, och dess brud har gjort sig redo. Och åt henne har blivit givet att kläda sig i fint linne, skinande och rent." Det fina linnet är de heligas rättfärdighet. Och han sade till mig: "Skriv: Saliga äro de som äro bjudna till Lammets bröllopsmåltid." Ytterligare sade han till mig: "Dessa ord äro sanna Guds ord." (Upp 19:7-9)

-Och jag såg en ny himmel och en ny jord; ty den förra himmelen och den förra jorden voro förgångna, och havet fanns icke mer. Och jag såg den heliga staden, ett nytt Jerusalem, komma ned från himmelen, från Gud, färdigsmydd såsom en brud som är prydd för sin brudgum. Och jag hörde

Jag behöver inte söka lägenhet och gravplats i Jerusalem. Jag behöver inte ens resa dit. Men en sak behöver jag. Jag behöver möta Jesus som han är.

en stark röst från tronen säga: ”Se, nu står Guds tabernakel bland människorna, och han skall bo ibland dem, och de skola vara hans folk; ja, Gud själv skall vara hos dem och skall avtorka alla tårar från deras ögon. Och döden skall icke mer vara till, och ingen sorg eller klagan eller plåga skall vara mer; ty det som förr var är nu förgånget.” (Upp 21:1-4)

Vi ser att vid båda dessa tillfällen talas om en brud. Du kan ju försöka skilja bruden från staden. Det är en fullständig omöjlighet.

Det kommer att synas på oss att vi hör det himmelska Jerusalem till! Och det i en sådan grad att det går inte säga annat än: Den där är frälst! Varför det? Jo, vi ska likbildas med Jesus. Dess ljus är Lammet. Vilken strålgång! Därför är det så väsentligt att vi inte lägger in vår egen uppfattning i händelseförloppet, för då hamnar vi i Antikrists grepp. Han har planer för att distrahera oss, få oss ur fattningen och leda oss till fördärvet. Också med under och tecken. Men har vi syn för Jesus; alltså uppenbarelse i våra liv, så ser vi vad tiden lider. Vad hjälper det att sortera och sovra i tillvaron vi lever här och nu. Om vi kan se väderförändringarna. Att idag är det en fin dag, imorgon blir det kanske sämre. Vad hjälper det om vi inte har blicken på Jesus. Jag kan bli expert på tidens skeende – det hjälper ingenting. Jag måste se på Jesus. Därför heter det:

-Men när detta begynner ske, då mån I resa eder upp och upplyfta edra huvuden, ty då nalkas eder förlossning (Luk 21:28).

Jag hoppas att jag nu fått förskjuta det mänskliga tänkandet något i riktning mot uppenbarelsens ljus. Det var mitt budskap idag. Och har jag också lyckats få dig att se på Jesus, då har jag verkligen lyckats. Det är där hjälpen, kraften, frälsningen finns, ära vare Gud! Amen.

Vi väntar och vet att då han kommer ska han förvandla vår förnedringskropp så att den blir lik hans härlighetskropp, med den kraft varmed han kan underlägga sig allt. Alla hinder är borta, döden släpper sitt grepp, och vi uppstår och möter honom som vi älskat, möter honom vi har levt för här i tiden och följt.

Vid midnattstid ljuder anskriet: Se, brudgummen kommer! Gå ut att möta honom! Ja, det är detta det handlar om, min vän! Det är inte tid nu att slingra hit och dit på avvägar, det är inte tid att ha fladdrande blick. Nej, nu måste vi se på

Sök Herren medan han låter sig finnas, åkalla honom medan han är nära. Han står inte avvisande i aftonskymningens tid. Nej, hans famn är öppen för syndare. Han har mottagning ända till sista momentet innan basunen ljuder.

Jesus, rikta vår blick på Jesus. Nu måste våra hjärtan vara hela, han måste få hela vår kärlek och uppmärksamhet. De är så nära, dessa begivenheter och händelser jag talat om. Bara några få korta sekvenser, och så sker det. Då är frågan den: ska du vara med i upplyftandet – eller ska du vara kvarlämnad? Det enda avgörande är din ställning till denne Jesus. Därför är det med gripenhet, vädjan och nitälskan jag talar här: Se om ditt hus! Sök Herren medan han låter sig finnas, åkalla honom medan han är nära. Om du nalkas honom, ska han nalkas dig. Om du närmar dig honom, så närmar han sig dig. Han står inte avvisande i aftonskymningens tid. Nej, hans famn är öppen för syndare. Han har mottagning ända till sista momentet innan basunen ljuder. Det går an att bli frälst, det går an att få sina synder förlåtna, det går an att bli en kristen av hjärtat, ära vare Gud! Och då får man på köpet den här sången ”Jag har hört om en stad ovan molnen...”

Jag var så glad när jag var i Jerusalem att jag inte behövde gå till något bostadskontor och söka min adress. Men jag visste, att jag har mitt namn skrivet i himlen, och där har jag medborgarskap.

Där har jag rätt att gå in i staden, genom dess portar. Varför det? Jo, därför att jag är tvagen i Lammets blod, mina kläder har blivit skinande vita. Det som förr var fläckat och eländigt, har blivit vitt genom Jesu ingripande i mitt liv. Här är tårar, här är nöd, men snart ska Gud själv avtorka tårarna från våra kinder, och vi ska få se denna strålande härlighet. Och det bästa av allt är Jesus. Det är honom vi vill se!

Jesus, jag vill tacka dig för att vi får vara pilgrimer och gäster. Att vi får vara i uppbrottsstämning och lyfta våra huvuden i denna tid och se vad tiden lider, att vår förlossning nalkas. Att vi får en klar inriktning, Jesus, på dig, att vi ser dig i uppenbarelsens ljus, att vi ser dig i profetiorna, att vi ser dig i evangeliet, att vi ser dig som du är i din underbara härlighet. Tack och lov att vi inte behöver spekulera hit och dit, men att vi får vara fasta i vår tro, Herre. Vi får vänta dig på skyarna, Jesus. Tack att vi ska få vara med om ett uppräckande och hemförlovande, Jesus. Vi ska för alltid få vara tillsammans med dig, och vi prisar ditt namn! ■

När, var och hur återkommer Jesus?

Text: Sven Shimon Grenmyr

Uppryckelsen sker snabbt och överrumplande, men är väntad och efterlängtd av alla de som är redo. Herrens dag är en utdragen process av domar och katastrofer som avlöser varandra och som varken är väntad eller efterlängtd.

Frågan när han återkommer är lätt att besvara. Han kommer när tiden är inne. Nu är det inte det självklara svaret vi vill ha, utan vi söker tecken i tider och stunder.

Hur var det med Israels längtan efter Messias när han kom förra gången? När tiden var inne blev Jesus sänd som människosonen, men bara några få kände igen honom i tjänarens kläder. De tre svaren på frågan var annonserade i skriften så judarna borde ha vetat vem han var; när, var och hur han skulle komma.

Vi kan med facit i hand konstatera att de läst profetiorna på fel sätt och tragedin för judafolket blev ett faktum: Han kom till sitt eget och hans egna tog inte emot honom (Joh 1:11). Det här fenomenet är nu också överflyttat till oss kristna. Vi vet inte när, var och hur Jesus kommer, av samma orsak. Vi är inte heller så duktiga att läsa profetiorna och risken för en feltolkning är stor.

De texter där en stor förvirring råder är Paulus brev till Tessalonikerna, särskilt 2 Tess 2:1-f. Där har våra bibelöversättare delat in sig i tre grupper. De som lägger till ord och de som tar bort ord, men också de som söker bevara den ursprungliga betydelsen. Några översättare har där tagit bort ord som gör det svårt, ja omöjligt, att utläsa om Paulus syftar på uppräckelsen, när de heliga ska samlas till Jesus, eller om han menar Herrens dag. Åter andra översättare har lagt till ord som syftar på att Jesus inte kan hämta de heliga upp till

tronen, om inte laglöshetens människa först trätt fram.

Uppryckelsen sker snabbt och överrumplande, men är väntad och efterlängtd av alla de som är redo. Herrens dag är en utdragen process av domar och katastrofer som avlöser varandra och som varken är väntad eller efterlängtd. För att skapa klarhet i frågan låt oss läsa ur King

förmedlat oss.

Vi som tror på ett snabbt och plötsligt uppräckande av de heliga kan fortsätta att läsa profetiorna på det sättet. KJ-versionen stöder en sådan tolkning. Vi som har ambitionen att undfly antikrist, märket på högra handen eller pannan, vi ska vara redo för ett snabbt samlande till Jesus och hans tron i himmelen, innan

Det var alltså inte uppräckelsen som inte kunde ske, utan det var *the day of Christ* (Herrens dag) som inte kunde komma om inte först laglöshetens människa trätt fram.

James version från år 1611. Denna 400 år gamla version säger klart och tydligt: That ye be not soon shaken in mind, or be troubled, neither by spirit, nor by letter as from us, as that the day of Christ is at hand. Let no man deceive you by any means: for that day shall not come except there come a falling away first, and that man of sin be revealed, the son of perdition (2 Tess 2:2-3).

Tänk så befriande att läsa att Paulus inte var förvirrad. Det var alltså inte uppräckelsen som inte kunde ske, utan det var *the day of Christ* (Herrens dag) som inte kunde komma om inte först laglöshetens människa trätt fram. Då blev betydelsen av texten något helt annat än vad två tredjedelar av översättarna har

vedermödan kommer. Till dig som inte var redo, glöm inte att Jesu blod och hans nåd gäller till evig tid.

Läser vi vidare säger Paulus i den 6:e versen: Ni vet vad det är som nu håller honom tillbaka, så att han kan träda fram först när hans tid kommer. Paulus har lämnat sina läsare ovetande vad och vem det är som håller antikrist tillbaka. Det är inte många som har löst det mysteriet. Låt mig hjälpa dig att tyda den profetian. Vi läser: Men en huvudpunkt i vad vi vill säga är detta: vi har en överstepräst som sitter på högra sidan om Majestätets tron i himmelen (Heb.8:1). Den versen är alltså summan av brevet till Hebreerna. Då måste vi förstå det väsentliga i det att Jesus sitter på Faderns högra sida. Låt

mig också fritt få återberätta summan ur Esters bok.

Hennes bok berättar hur hon på ett mirakulöst sätt räddade hela sitt folk från utrotning. Judarna firar än idag Purimfesten till dess minne. Den onde Haman hade genom list och svek tillägnat sig högra sidan på Majestätets tron i det Persiska världssriket. På tronen satt Xerxes den store (486-465). Han är bibelns Ahasveros Esters gemål.

Varje regeringsfråga gick inför kungen genom Haman. Han hade även maktens signetring och kunde genom sin ställning och ringen signera olika beslut. Hans stora passion var att utrota judarna. Enkelt uttryckt kom därför ingen fram till kungen för att protestera mot vad Haman hade i sinnet. Den stränga persiska lagen medgav inget undantag. Den möjlighet som fanns var att gå runt Haman direkt till kungen. Vid ett sådant besök måste kungen räcka ut sin spira och godkänna visiten. Gjorde inte kungen det, var det dödsstraff på ett sådant tilltag. Drottning Ester fann nåd och lyckades framföra sitt och folkets sak utan att Haman kunde hindra henne. Sedan blev Haman avrättad för sitt onda uppsåt att utrota judarna.

Håller vi denna bild ur Esters bok i minnet, börjar vi förstå vad som hindrar laglöshetens man, den falske Messias, att träda fram. Jesus sade: Ingen kommer till Fadern utom genom mig (Joh 14:6). Vi måste i synnerhet förstå att det här gäller inför Majestätets tron i himmelen, likväl som det gäller för oss i våra böner att komma till Fadern. Vi måste erfara den omvända situationen jämfört med på Esters tid. Jesus hindrar idag djävulen att komma fram till Gud Fadern, liksom Haman hindrade Drottning Ester på den tiden.

Då under silverrikets tid, relaterat till Daniels bildstod i Nebukadnessars dröm, satt den onde Haman på maktens högra sida. Idag under järnet och lerans tid, när stenen ska träffa bildstodens fötter, sitter den rättfärdige Jesus Guds son på maktens högra sida. Vi erfar den enorma skillnaden mellan ont och gott som ändrades genom Jesu seger på korset. Före hade djävulen erbjudit Jesus en plats i hans rike; nu är situationen helt omvänd, och en plats för djävulen och hans änglar finns beredd, men inte i Guds rike. ■

Sven-Inge Johansson har fått hembud

* 30 mars 1933 🏰 7 januari 2017

Sven-Inge har fått hembud. Efter ett brokigt liv, med många år som missbrukare, gangster och kåkfarare, blev han frälst. I fängelset mötte han Sven-Åke, en nyfrälst broder som avtjänade sitt sista straff. Genom honom fick Sven-Inge kontakt med Maranataförsamlingen, blev helad, frälst och frigiven från en anstalt, under villkoret att han skulle hålla sig till sina syskon i Maranataförsamlingen.

Och det gjorde han. Han döptes under sommarkonferensen i Malmköping år 1970.

Sven-Inge uttryckte ständigt sin tillgivenhet för sin nya familj. Ett bibelord han älskade att citera, var 2 Mos 21:5-6, om slaven som älskar sin herre, och inte vill bli fri. Så upplevde han sin relation till församlingen. Han talade om sina systrar och bröder med stor värme. Den utpräglade göteborgsdialekten och den stundtals stökiga stilen gjorde att det alltid var spännande att umgås med Sven-Inge, som fått uppleva en total förvandling från destruktiv hopplöshet till kärleksfullt tjänande bland maranatasyskonen.

Nu har han fått flytta till sitt himmelska hem. Vi minns med tacksamhet denne broder, som Jesus Kristus skänkte oss. Vi möts på uppståndelsens morgon!

Välkommen till

Maranataförsamlingen i Stockholm

Ordinarie mötestider

Tisd:	12 & 18 Bibelstudium
Torsd:	18 Bönemöte
Lörd:	18 Bön och evangelisation
Sönd:	11 Förkunnelse 15 Väckelsemöte

Många av mötena går att lyssna till på hemsidan, live och från ljudarkivet.

www.maranata.se
08 98 56 83 , Bällstav. 100, BROMMA

Pilgrimshem HOTELL

Missionshotellet!

Budget 435:- (inkl. frukost)
Enkel 595:- (inkl. frukost)
Dubbel 795:- (inkl. frukost)

Ett andra hem, i hjärtat av Bromma

Bällstavägen 100, Bromma
08-627 55 55
Hemsida: www.pilgrimshem.se

Midnattsropets budskap ljuder

I en värld där själar lider Och är snärjd av satans band,
Och där synden fått bedraga Dragit dig från Jesu
hand. Ännu hoppets låga brinner, Jesus allt kan göra
nytt, Och din sorgsna själ kan bli i fröjd förbytt.

*Kör: Midnattsropets budskap ljuder: MARANATA - Herre
kom! Och till alla hjärtan bjuder Jesus ut sin rikedom.
Gör dig redo, se han kommer För att hämta hem sin brud,
Som står redo, Iklätt sig sin bröllopsskrud.*

2. Längtan som i själen brinner Att få leva i Guds nåd, I
dig själv du tomhet finner Och för själen ingen råd. Men
ett ord från Jesus säger Att det inte du förmår, Det för-
mår han om du vilar i hans sår.

3. Genom vånda, kamp, och strider, Under jubel, fröjd och
frid. MARANATA-ropet ljuder I en mörk och ödslig tid.
Snart en dag skall bruden lyftas Upp till Herrens fröjde-
sal Där det samlas skall en skara utan tal.

4. Bröllopsbjudningen nu ljuder På var stig och i var vrå,
Och sin frälsning Jesus bjuder Till båd' stora och åt små.
Halt, krymplingar och blind, Ja, envar hans bjudning
får Till Guds bröllopssal som redo dukad står.

5. Ingenting av jordens lycka, Ingenting av världens
glans, Kan från fadershanden rycka Den själ som blivit
hans, Nej, den själ som överlämnat allt åt Jesus Frälsa-
ren, Har förvissning om sitt hem i himmelen.

Sång av Folke Nilsson, nr 382 i Särlaregn.

Fira påsk med församlingen!

Maranataförsamlingen i Stockholm inbjuder
till Påskkonferens 13-17 april

Information och anmälan: 08 - 98 56 83, www.maranata.se